

EL BOSC ENCANTAT

ELS ALUMNES DE 6È US HAN FET UN CONTE MOLT ESPECIAL,
ESPEREM QUE US AGRADI!

Vet aquí una vegada en un poble, un grup d'amics jugava a fet i amagar. Mentre l'equip del **Xavi**, l'**Ayman**, la **Nazaret**, la **Zaira**, l'**Alexandra**, l'**Aisha** i la **Isabel** comptava fins a 50, l'altre equip format per la **Berta**, la **Nihad**, el **Vicente**, la **Paula** i l'**Aina**, s'havia d'amagar pels voltants del riu. Però de cop i volta van desaparèixer...

Quan l'equip de la **Isabel** va acabar de comptar fins a 50, es van començar a separar per anar a buscar a l'equip de la **Berta**.

Al final d'un pedrís, el **Xavi** i l'**Alexandra** es van trobar un homenet petit, vestit vermell i unes botes verdes.

El **Xavi**, pregunta a l'homenet:

- Has vist uns nens per aquí? Estàvem jugant a amagar-nos, i han desaparegut.

I el **follet** respongué:

- Heu d'endinsar-vos al bosc del riu. Per trobar-los haureu de mirar dins del cor!

Quan estaven parlant van sentir un crit, era la veu de l' **Aina**!! La **Isabel** va dir que no entenia per què havia de mirar al seu cor, però el follet no li va contestar.

L'**Alexandra** va preguntar:

- Com et dius follet?

I ell va dir:

- Em dic Arona però em podeu dir **Aaron**!

L'**Aisha** va dir:

- Quin nom més peculiar!!

L'**Aaron**, el follet, els hi va dir que si volien trobar els seus amics, havien de buscar a la reina fada, **Gemma**.

L'**Ayman**, el més atrevit del grup va dir:

- Som-hi! Anem a buscar als nostres companys!

Però la **Zaira** no ho tenia massa clar... No hi creia amb les fades!

De sobte van sentir un altre crit, però aquest cop era de la **Nihad** demanant ajuda!

Mentrestant, l'altre equip estava intentant trobar una solució per tornar amb els companys.

La **Paula**, com que era molt aventurera, sempre portava un mapa i una llanterna.

Dins de la cova va començar a pensar una solució.

Van passar hores i hores...

de sobte va començar una tronada molt forta.

Van caure un munt de roques a l'entrada de la cova .

Tots es van començar a preocupar, ja que no sabien com apartar les roques de la cova.

El **Vicente**, que ja estava molt cansat, es va repenjar a la paret i tot seguit va aparèixer un camí. Primer van dubtar, però després l'**Aina** va dir:

- Seguim el camí!!! I tots la van seguir.

Al final del camí van arribar a un lloc preciós. La **Nihad** va fer un crit de sorpresa, al veure uns unicorns i una mena de rusc envoltat de fades!!

La **Paula** exclamà:

- Són de molts colors, no els havia vist mai!

Les fades eren grans i petites , totes estaven ballant mentre treballaven.

Els unicorns eren preciosos, d'un blanc molt resplendent, i les seves banyes eren d'uns colors molt cridaners, brillaven moltíssim.

Les fades anaven vestides de diferents colors, però totes portaven una mena de corona de flors.

Després d'observar-les uns segons, l'**Aina** es va atrevir apropar-se molt lentament...

- Hola! Sóc l'Aina, i aquests són els meus amics. Ens podeu dir qui sou vosaltres?

Però no va obtenir cap resposta.

- Hola, què em sentiu? Si us plau, ens podeu dir qui sou? quin lloc és aquest? - Va repetir.

Potser són sordes! - Va exclamar la **Berta**.

Lavors al **Vicente** se li va acudir començar a cridar:

HOLAAA! QUE SOU SORDS?! SI US PLAU, AJUDEU-NOS!

Ai, noi, no cridis! - va grunyar una de les fades.

No són sordes! - Va exclamar la Nihad.

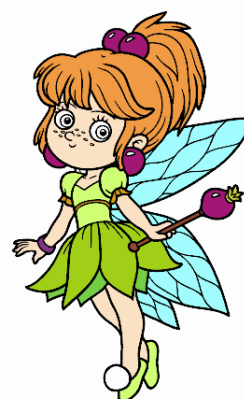
Bé, doncs, si us plau, ens podeu explicar qui sou i on som?

Ens hem perdut i necessitem la vostra ajuda!

- Exclamà la **Berta**.

D'acord... us ajudarem - va dir la **fada Montse**, que estava al costat de la **Paula**.

- Veureu, esteu en un poblat secret (ara no tan secret) format per unicorns, follets i nosaltres les fades.

Les fades i els follets estaven preparant la festa de la primavera.

-Però si és hivern! -Va dir la **Paula** molt sorpresa.

-Jajaja! Ho heu sentit? Diu que és hivern! Però que no ho veus que fa calor -Va dir la **fada Carme** mentre organitzava la festa.

-Ara que ho dius...-Va dir l'**Aina**- sí que en fa!

-Allí on viviu potser és hivern, però aquí és primavera.

Va dir la **fada Yolanda**.

-Que tal si veniu a casa nostra a dinar i ens ho expliqueu tot? Va dir la **fada Carme**.

Els nens i les 3 fades van anar a dinar, havien fet uns espaguetis boníssims, i la **Berta** ho va començar a explicar tot, fil per randa.....

Al mig del bosc...

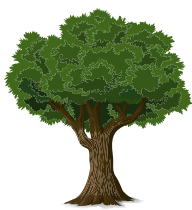
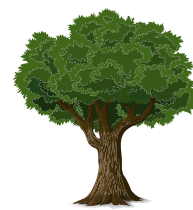
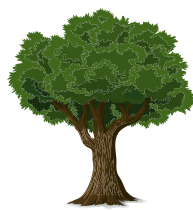
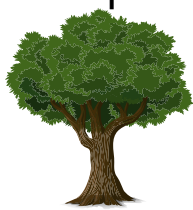
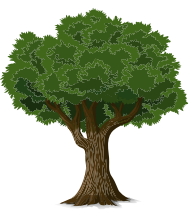
L' **Alexandra** no podia més i va començar a plorar, patia pels seus companys, en **Xavi** la va abraçar molt fort i tots els altres s'hi van unir.

Els arbres mai havien vist una abraçada tan forta i amb tant d'amor, així que van decidir ajudar aquella colla d'infants.

De cop i volta, les fulles ataronjades i mig seques dels arbres van començar a moure's i cada vegada eren més verdes amb més flors de colors vius.

Què està passant? - va dir l'**Aisha**.

Sembla que sigui primavera! - va exclamar la **Nazaret**.

Mentrestant l'altre equip...

-Escolteu fades la nostra història ! va dir la **Berta**.

"Tot comença quan en amagar-nos..., l'**Aina** i la **Nihad**, que estaven juntes, ens van alertar que hi havia un botó molt estrany d'un color blau cel, sobre una roca, al costat del riu. Al veure'l, van deduir que aquell botó era antic, perquè estava molt rovellat.

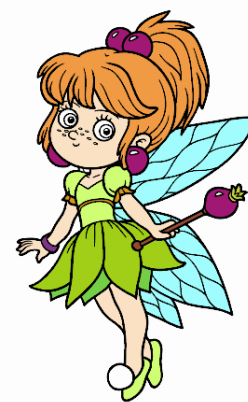
L'**Aina** molt decidida, va pressionar-lo per veure que passava, i de sobte va desaparèixer. Encuriosits i espantats, vam decidir que nosaltres havíem de fer el mateix, així que...vam prémer aquell botó rovellat.... i amb molta sort vam aparèixer al seu costat!

Una vegada dins d'aquell indret ens vam quedar tots bocabadats i vam pensar.....quin lloc més bonic i plaent !

Ens n'adonàrem que havíem viatjat a una mena de lloc fantàstic i màgic, com si d'una altra dimensió es tractés.

Tot contemplant aquella meravella...ens vam creuar amb vosaltres, les fades. Qui ho havia de dir !!! "

Ens podreu ajudar, oi? - Preguntà la **Berta**.

L'altre equip estava al·lucinant amb el camí que estaven formant els arbres.

Un dels arbres digué: " Seguiu el camí i trobareu el regne de les fades, allí parleu amb la reina de les fades, la **Gemma**".

Espereu, el follet tenia raó! Sí que existeixen les fades!!
- va dir el **Xavi**

Quan van arribar, van veure un rusc envoltat de fades. Tot just entrar, es van trobar a una fada molt velleta que havia perdut les ulleres.

-Perdoneu, per casualitat heu vist les meves ulleres?

-va dir la velleta

-Però si les teniu al cap! -Va dir la **Zaira**

-Moltes gràcies!

-Què hi feu aquí?

-Venim a veure a la reina! - exclama l'**Aisha**.

-Però si sóc jo la reina, aviam, que necessiteu?

-Has vist als nostres companys de classe? - digué l'**Alexandra** mig plorant.

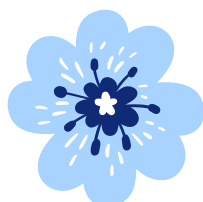
-No, ho sento. -respongué la **Gemma**

Llavors l'**Ayman** al mirar la televisió de la reina, digué:

"Mireu si són ells!! Surten a les notícies!!"

-Avui celebrem la festa de la Primavera i és notícia a tot el Regne. És l'esdeveniment més important de l'any, on ens reunim tots els habitants del bosc.

-Els hi explica la reina **Gemma**.

-Què us sembla si us porto amb els vostres companys i celebrem tots plegats la festa que hem preparat? Alegres i emocionats van anar a buscar-los, es van abraçar i ho van celebrar.

Per fi estàven junts, per fi havia acabat el patiment i l'angoixa d'haver-se perdut.

De mica en mica es va fer de nit, la llum de les estrelles s'anava apagant...

I de cop i volta, tots eren a casa seva, al seu llit, quina cosa més estranya...

Al dia següent la **Paula** es va despertar i li va explicar a la seva mare, li va dir que era un bonic somni de fades i follets.

A l'arribar a l'escola, la sorpresa va ser que tots els alumnes havien tingut el mateix somni... Una cosa ben estranya!

I no sabem ben bé perquè, però des d'aquell dia el grup d'alumnes de 1r s'ajuden, es respecten i saben que sempre es tindran els uns als altres!

